

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 6T/25/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8416010228
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Fújerik
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2019:8416010228.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Fújerika a prísediacich Ing. Viktora Lipčáka a Vladimíra Kasáka na hlavnom pojednávaní konanom dňa 21.11.2019 v Kežmarku, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný
V. Š., nar. XX.XX.XXXX v Topoľčanoch, trvale bytom M. R. XXX,

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

dňa 09.01.2016 v čase od 20:40 hod, do 22:00 hod. na Odvodnom oddelení Policajného zboru v Kežmarku na ul. Južná č. 2, po tom čo v Kežmarku na ul. C. Č.. X pred penziónom „L. V.“ vulgárne nadával a fyzicky napádal, a to bitím rukami po tvári a ťahaním družku K. M., sa tejto počas toho ako podávala oznámenie začal vyhrážal, a to slovami že on je jej jediný pán a ona má držať „hubu“, keď sa odtiaľ dostane, tak ju zabije, vulgárne jej nadával, pričom to, že ju zabije, zopakoval aspoň 5-krát a taktiež jej uviedol, že on má kontakty a postará sa o ňu, a vzhľadom na skutočnosť, že ju v minulosti už viac krát slovne ako aj fyzicky napadol, takto svojím konaním u poškodenej K. M. vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie,

t e d a

inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to vzbudilo dôvodnú obavu a spáchal taký čin na chránenej osobe - blízkej osobe,

č í m s p á c h a l

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona (s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona).

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 9 (deväť) mesiacov a 11 (jedenásť) dní.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona súd z a r a d ŭ j e obžalovaného na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 285 písm. a/ Trestného poriadku o s l o b o d z u j e obžalovaného V. Š., nar. XX.XX.XXXX v Topolčanoch, trvale bytom M. R. XXX spod obžaloby Okresného prokurátora Okresnej prokuratúry v Kežmarku, pod č. Pv 33/16/7703-48 zo dňa 26.4.2016, podanej na tunajší súd dňa 27.4.2016 pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona (s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona), ktorý mal spáchať tak, že v presne nezistenom dni a čase v mesiaci november 2015 na priváte v obci Ľubica, ul. M., okr. Kežmarok, chytil za vlasy svoju družku K. M., s ktorou žil v spoločnej domácnosti, prehol ju dozadu, dal jej dole tepláky a dožadoval sa pohlavného styku, pričom ona s tým nesúhlasila, vytiahla si tepláky na seba, preto ju obvinený sotil na zem, udrel päťou do tváre a popri tom jej vulgárne nadával, následne dňa 05.01.2016 po 17:00 hod. na priváte v Kežmarku, ul. C. Č.. X pristúpil k poškodenej K. M. a žiadal od nej pohlavný styk a keď to odmietla, chytil ju zozadu ľavou rukou za vlasy, ľahal dozadu do záklonu, pravú ruku zasunul pod jej tepláky a pod nohavičky, stiahol toto oblečenie pod zadok, pričom poškodenej K. M. sa podarilo vytiahnuť tepláky a nohavičky naspäť počas toho ako sa obžalovaný snažil vyzliecť z nej tričko, kde počas toho ho minimálne päť krát žiadala, aby s tým prestal, odtlačala ho, kde sa jej podarilo vytrhnúť z jeho zovretia, pričom jej obžalovaný vytrhol chumáč vlasov, následne ju sotil na zem a opľul ju, vulgárne jej nadával, po 15 až 20 minútach opätovne pristúpil k poškodenej K. M. a začal proti jej vôli pravou rukou sťahovať tepláky s nohavičkami, čo sa mu do oblasti kolien podarilo a ľavou rukou sa jej snažil vyzliecť tričko, čomu sa bránila, pričom obžalovaný ju silno chytil za ľavú ruku nad lakťom a spôsobil jej modrinu, následne ju poškrabal na ruke nad pravým lakťom, dňa 09.01.2016 na vyššie uvedenom priváte v meste Kežmarok chytil poškodenej K. M. obe ruky svojou ľavou rukou, pravou rukou ju chytil za vlasy a žiadal pohlavný styk, kde aj napriek nesúhlasu sa ju snažil vyzliecť a nadával jej, pričom počas týchto troch snáh o pohlavný styk obžalovaný mal stále stiahnuté spodné prádlo alebo od pása dole bol nahý a mal stoporený pohlavný úd, neustále poškodenej K. M. vulgárne nadával, pľuval na ňu, prikladal svoju ruku na jej ústa, pretože kričala, aby prestal, aby jej dal pokoj, bil ju, využíval svoju väčšiu fyzickú silu a kričal, že jeho nezaujímá či ona chce, že on to chce a tak bude, ako on povie, vyhrážal sa jej zabitím, ak s ním nebude mať pohlavný styk, v dôsledku čoho poškodenej K. M. utrpela pohmoždeniny na ľavej paži v ľavej lumbálnej oblasti a škrabanec na pravej paži s dobou práceneschopnosti do 7 dní,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný prokurátor Okresnej prokuratúry v Kežmarku podal na Okresný súd Kežmarok dňa 27.04.2016 obžalobu pod sp. zn. Pv 33/16/7703 - 48 na obžalovaného V. Š. pre skutok (uvedený v bode 1 obžaloby), ktorý je uvedený v oslobodzovacom výroku tohto rozsudku a ktorý prokurátor právne kvalifikoval ako zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona /s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona/. Zároveň okresný prokurátor v tejto obžalobe obžaloval obžalovaného aj zo spáchania skutku (uvedený v bode 2 obžaloby), ktorý je uvedený vo výrokovej časti rozsudku v časti o uznaní viny a ktorý prokurátor právne kvalifikoval ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona /s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona/.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20.08.2018 bol obžalovaný V. Š. poučený o tom, že ku skutkom, ktoré sa mu v obžalobe prokurátora kladú za vinu, môže urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku. Po tomto poučení urobil obžalovaný vo vzťahu ku skutku uvedenému v bode 2 obžaloby vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku, a to že je vinný z jeho spáchania a vo vzťahu ku skutku v bode 1 obžaloby urobil obžalovaný vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku, a to že je nevinný z jeho spáchania. Na to súd vo vzťahu ku skutku, ku ktorému obžalovaný vyhlásil, že je vinný, postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku a obžalovaný na všetky položené otázky odpovedal „áno“. V zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku súd zistil stanovisko prokurátorky, obhajcu a svedkyne - poškodenej, ktorí navrhli vyhlásenie obžalovaného prijať. Následne súd vyhlásenie obžalovaného V. Š. o uznaní viny zo spáchania skutku uvedeného v bode 2 obžaloby podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal, a to bez narušenia jeho skutkovej totožnosti, keď ho právne posúdil tak, ako bol právne kvalifikovaný v obžalobe prokurátora. Prijatie vyhlásenia o vine súd realizoval na podklade dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní,

na základe ktorých nemal pochybnosti o vine obžalovaného vo vzťahu k uvedenému skutku s tým, že na hlavnom pojednávaní vo vzťahu k tomuto skutku vykonal len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a ochrannom opatrení. Vo vzťahu ku skutku uvedenom v bode 1 obžaloby, vo vzťahu ktorému urobil obžalovaný V. Š. vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, vykonal súd na hlavnom pojednávaní dokazovanie v celom rozsahu, zamerané tak na otázku viny ako aj otázku trestu, a to výsluchom obžalovaného, svedkyne - poškodenej, svedkov, znalcov, oboznámením obsahu znaleckých posudkov, pripojeného spisu a ostatných listinných dôkazov, a zistil tento skutkový stav:

Obžalovaný vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní vo vzťahu ku skutku uvedom v bode 1 obžaloby vyhlásil, že je to podľa neho celé vymyslené, hlavnú úlohu v tom zohral alkohol, pričom poškodená si chcela na ňom vybiť nervy a preto podala trestné oznámenie. Ako ďalej uviedol, zoznámili sa v IKV Žakovciach, kde sa poznali asi 2 až 3 mesiace a potom odišli bývať do Kežmarku, pričom najskôr bývali v ubytovniach v Kežmarku, potom v Ľubici a napokon vo Vrbove. On si našiel zamestnanie a aj keď svedkyňa - poškodená K. M. tiež deklarovala snahu nájsť si zamestnanie, ktoré jej aj našiel, do neho nikdy nenastúpila a podľa obžalovaného začala tajne piť. Keď prišiel z práce domov, musel upratovať, variť, prať, pretože svedkyňa - poškodená nebola vôbec schopná postarať sa o domácnosť, a to pre psychické problémy. Ich vzájomný sexuálny život hodnotil obžalovaný ako normálny. Keď si svedkyňa - poškodená vypila, chcela sex viac. On pracoval v lese 10 až 12 hodín denne a keď prišiel domov, najedol sa a bol tak unavený, že išiel spať, avšak svedkyňa - poškodená ho viackrát vyzývala na pohlavný styk, ale nestalo sa, že by svedkyňa - poškodená odmietla pohlavný styk. Priznal, že spolu pili alkohol, hoci vtedy mal uložené ochranné liečenie. Svedkyňu - poškodenú napadol len slovne, a to vtedy, keď bol nahneván, že nie je schopná nič spraviť a so všetkým čakala len na neho. Podľa obžalovaného mala svedkyňa - poškodená depresie, ktoré sa prejavovali strachom z ľudí, kedy nechcela nikam chodiť, pričom toto mala už dlhšie ale jemu sa s tým vôbec nepriznala. K zraneniam svedkyne - poškodenej mohlo podľa neho dôjsť pri skutku právne kvalifikovanom ako nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, keď ju chytil silnejšie za ruku. Nepamätá si, či dňa 05.01.2016 mali so svedkyňou - poškodenou pohlavný styk ale poprel akékoľvek negatívne formy správania voči nej. Dňa 09.01.2016 on aj svedkyňa - poškodená pili s ich kamarátom alkohol, pričom ten kamarát začal svedkyňu - poškodenú obťažovať, čo sa mu nepáčilo a obžalovaný na svedkyňu - poškodenú zaútočil a pán K. zavolať políciu. Potom sa udialo to, čo je uvedené v skutku v bode 2 obžaloby, ku ktorému sa priznal. Pretože bol pod vplyvom alkoholu, vôbec si nepamätá, ako zaútočil na svedkyňu - poškodenú. Poprel však, že by ju predtým niekedy napadol. Jedného dňa, keď prišiel z práce domov, mala svedkyňa - poškodená obviazanú ruku a tvrdila, že spadla zo schodov. On ju chcel vziať na pohotovosť, čo odmietla, a neskôr ju na pohotovosť vzala jej kamarátka. Obžalovaný bol počas ich spolužitia aj v kontakte s rodinou svedkyne - poškodenej ale tí ho neinformovali o psychických problémoch poškodenej. Až neskôr, keď bol prepustený z väzby, mu rodina poškodenej povedala, že poškodená trpela depresiami aj 5 až 6 rokov predtým. O tom, že by svedkyňa - poškodená brala nejaké lieky, nevedel. Psychické problémy svedkyne - poškodenej podľa obžalovaného nemali žiaden vplyv na ich sexuálny život a ani sa nijako neprejavovali voči jeho osobe. Poprel, že by niekedy svedkyňu - poškodenú ťahal za vlasy, že by si od nej vynucoval pohlavný styk, ktorý bol len na dobrovoľnej báze raz alebo dvakrát za týždeň. Poprel, že by poškodenej nadával, že by ju sotil, vytrhol jej vlasy alebo vyzliekol časti oblečenia, prípadne zasunul ruku bez jej súhlasu pod jej nohavičky. Obžalovaný uviedol, že absolvoval ochranné protialkoholické liečenie a naďalej chodí dobrovoľne na ambulatné protialkoholické liečenie k MUDr. M..

Na tejto svojej výpovedi obžalovaný zotrval aj na ďalších odročených hlavných pojednávaníach. Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 03.10.2019 obžalovaný uviedol, že naďalej navštevuje ambulanciu MUDr. M., berie lieky na ukludnenie a aby nemal chuť na alkohol. Ochranné protialkoholické liečenie uložené súdom bolo ukončené a MUDr. M. navštevuje dobrovoľne. Abstinuje od svojho prepustenia z väzby v prejednávanej trestnej veci.

Na tomto hlavnom pojednávaní bola vypočutá svedkyňa - poškodená K. M., ktorá uviedla, že netrvá na svojej výpovedi zo dňa 17.03.2016 vo vzťahu ku skutku uvedenom v bode 1 obžaloby, pretože tento skutok sa podľa nej nestal. Vo vzťahu k tomuto skutku obžaloby uviedla, že žili spolu ako pár a občas sa hádali kvôli alkoholu. S obžalovaným žili spolu asi rok, prípadne necelý rok a bývali spolu na penzióne. Obžalovaný pracoval, ona nie. Priznala, že spolu s obžalovaným pili, niekedy každý deň, niekedy každý druhý deň, niekedy viac a niekedy menej alkoholu, vrátane tvrdého alkoholu. Pohlavný styk mali asi každý druhý deň a to na dobrovoľnej báze. Niekedy ho inicioval obžalovaný, niekedy ona a stalo sa, že aj odmietla mať pohlavný styk, na čo však obžalovaný nereagoval nejako zvlášť. Stalo sa, že aj

obžalovaný odmietol pohlavný styk, na čo ona reagovala normálne. Poprela, že by ju obžalovaný niekedy fyzicky napadol. Vo vzťahu k zraneniam spôsobeným dňa 09.01.2016 uviedla, že spadla na schodoch, keď mala vypité, kedy si udrela ruku a mala udreté aj pod okom. Poprela, že by ju obžalovaný ťahal niekedy za vlasy. Na deň 05.01.2016 si už nepamätala ale poprela, že by v ten deň na ňu obžalovaný zaútočil. V ten deň nemali pohlavný styk. Na udalosti, ktoré sa mali stať dňa 09.01.2016 si už nepamätala. V čase spolužitia s obžalovaným trpela depresiami, ktoré sa prejavovali úzkosťou a strachom z ľudí. Pred policajtami vypovedala odlišne z dôvodu, že bola na obžalovaného nahnevaná za nadávky, čo si povedali a v tej chvíli sa jej to zdalo správne. Svedkyňa - poškodená potvrdila, že obžalovaný sa spoznal s jej rodinou. Nevie, kedy sa ich vzťahy zhoršil, lebo často pili a často sa aj hádali. Lieky predtým nebrala a začala ich užívať až potom, čo sa to všetko stalo. Vo vzťahu k lekárskej práve V. V. S. na čísle listu 160 vyšetrovacieho spisu, ktorej obsah bol svedkyňi - poškodenej prečítaný na hlavnom pojednávaní, svedkyňa - poškodená uviedla, že vtedy spadla a na obžalovaného to pred lekárom povedala z hnevu lebo sa pohádali. Poprela, že by ju obžalovaný počas ich spolužitia napadol, snažil sa ju vyzliecť za účelom dosiahnutia pohlavného styku alebo bez jej súhlasu sa dotýkal intímnych častí jej tela.

Na tomto hlavnom pojednávaní súd na návrh obhajcu obžalovaného vypočul svedkyňu Z. M., matku svedkyne - poškodenej, ktorá uviedla, že obžalovaný a svedkyňa - poškodená sa zoznámili v zariadení v Ľubici a potom bývali v Kežmarku. Jej dcéra mala úzkostné stavy a depresie, ktoré riešila alkoholom a bola v takom stave, že nevedela, čo hovorí a niekedy aj im v rodine povedala také veci, ktoré sa vôbec nestali. Obžalovaný bol u nich dvakrát na krátkej návšteve. Ako svedkyňa uviedla, vo vzťahu mali obžalovaný a jej dcéra problémy, pretože jej dcéra pila. Mala svoje stavy, ktoré sa prejavovali výbuchmi pod vplyvom alkoholu ale nevie, či by si pod vplyvom alkoholu bola schopná svedkyňa - poškodená vymyslieť nejaké veci. Svedkyňa - poškodená podľa svedkyne už raz niekoho obvinila zo znásilnenia ale svoju výpoveď vzala potom späť. Aj vo vzťahu k tomuto prípadu im svedkyňa - poškodená doma hovorila, že ju to mrzí a stále verila, že z toho nebude súd. O spolužití s obžalovaným počas jeho trvania svedkyňa - poškodená nechcela podľa svedkyne hovoriť. Svedkyňa povahu svojej dcéry charakterizovala ako depresívnu a úzkostlivú a to bol podľa svedkyne aj dôvod, prečo o tom spolužití nechcela dcéra hovoriť. Svedkyňa v domácnosti obžalovaného a svedkyne - poškodenej nebola. Obžalovaný jej písal z väzby, kde uvádzal, že svedkyňa - poškodená vyvádzala, keď mala vypité a nevedel, čo má s ňou robiť. Písal, že je nevinný, že bitka tam bola a že aj on mal vypité a prosil ich o výpoveď. Podľa nej svedkyňa - poškodená každý deň vypila fľašu alkoholu a nevedela, čo rozpráva. Svedkyňa - poškodená mal už od detstva problémy s učením a už na základnej škole navštevovala psychologičku. Dvakrát boli aj u psychiatra z dôvodu pitia alkoholu ale potom tam už jej dcéra nechcela chodiť.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29.04.2019 bol vypočutý svedok V. K., ktorý zotrval na svojej výpovedi z prípravného konania. S obžalovaným a svedkyňou - poškodenou nemali v jemu patriacej ubytovni žiaden problém, až na jeden večer, keď tam prišiel ich kamarát, vypili si a ten kamarát sa začal obšmietať okolo svedkyne - poškodenej, čo aj videl. Potom už nebol prítomný pri ďalšom priebehu konfliktu ale myslí si, že práve to bolo príčinou jeho vzniku. Vtedy zavolať policajtov, ktorí keď prišli, museli použiť paralyzér. Obžalovaný chodil do práce a svedkyňa - poškodená bola doma, čo bolo svedkovi čudné, že nechodí von. On sa bol za ňou raz alebo dvakrát porozprávať, kedy o jej vzťahu s obžalovaným neuvádzala nič. Svedkyňa - poškodená mala určite aj svoj vlastný kľúč od bytu. V ich ubytovni boli obaja asi pol roka. Žiaden konflikt medzi obžalovaným a svedkyňou - poškodenou nevidel a ani nepočul, okrem toho jedného, ktorý spomenul v úvode svojej výpovede. S obžalovaným sa akurát pozdravili a opýtal sa, čo má nové a ako sa mu darí. Doma mali obžalovaný a svedkyňa - poškodená poriadok a čisto.

Za účelom odstránenia rozporov bola prečítaná časť výpovede tohto svedka z prípravného konania, v ktorej uviedol, ale obžalovaný jej zakázal pracovať lebo bol chorobne žiarlivý a preto lebo mala mužských kolegov tam nemohla pracovať. To mu povedala svedkyňa - poškodená. Počas ich spolužitia sa obžalovaný staral o celú domácnosť, varil, pratal. Svedkyňa - poškodená tam prakticky iba žila a podľa jeho názoru mala nejaký problém, pretože pôsobila ustráchané a bolene. Na tejto výpovedi svedok zotrval aj na hlavnom pojednávaní.

Svedok V. V. S. na tomto hlavnom pojednávaní sa nevedel vyjadriť k prejednávánemu skutku a svoju výpoveď z prípravného konania si vzhľadom na odstup času a množstvo medzitým ošetrovaných pacientov vôbec nepamätal. Preto súd prečítal výpoveď tohto svedka z prípravného konania, ktorej pravdivosť svedok potvrdil. V prípravnom konaní svedok dňa 01.03.2016 vypovedal, že v plnom rozsahu trvá na obsahu lekárskej správy zo dňa 11.01.2016 ohľadom vyšetrenia svedkyne - poškodenej K. M., ktorá

udávala, že pred dvoma dňami bola napadnutá jej neznámou osobou. Po vyšetrení mala pohmoždeninu na ľavej paži, v ľavej lumbálnej oblasti a škrabanec na pravej paži. Iné zranenia neboli zistené. Zranenia si nevyžiadali práceneschopnosť nad 7 dní a neboli jej dané žiadne lieky, iba odporúčaná masť na modriny. Na žiadne ďalšie skutočnosti si svedok už nespomenul.

Vzhľadom na skutočnosti, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania, najmä vo vzťahu k otázke duševného stavu svedkyne - poškodenej K. M., súd na neverejnom zasadnutí konanom dňa 20.08.2018 vydal príkaz na vyšetrenie duševného stavu svedkyne - poškodenej a na jeho základe bola následne uznesením zo dňa 11.09.2018 do konania pribratá znalkyňa z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvia Psychiatria MUDr. L. B.. Táto dňa 04.12.2018 podala písomný znalecký posudok č. 33/2018, ktorého obsah súd oboznámil na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29.04.2019. Po oboznámení sa s obsahom súdneho ako aj vyšetrovacieho spisu, obsahu zdravotnej dokumentácie a vlastného psychiatrického vyšetrenia svedkyne - poškodenej súdna znalkyňa dospela k záveru, že svedkyňa - poškodená K. M. trpí závislosťou na alkohole v ňou udávanej ročnej abstinencii. Jej osobnosť je simplexná, intelektovo subnormná a úzkostne štrukturovaná. Súdna znalkyňa u nej nezistila závažnú duševnú poruchu z okruhu psychóz, ktorá by narúšala jej kontakt s realitou. Závislosťou na alkohole svedkyňa - poškodená trpela už pred skutkom ale táto nepatrí medzi poruchy, ktoré by narúšali kontakt s realitou, pretože táto porucha nemala v čase údajného skutku u svedkyne - poškodenej vplyv na jej schopnosť správne vnímať a následne reprodukovať prežité udalosti. Podľa súdnej znalkyne však nemožno vylúčiť (ale ani potvrdiť) možný vplyv intoxikácie alkoholom v danom čase na poruchy krátkodobej pamäte. Závislosť na alkohole nepatrí medzi poruchy, ktoré by mali vplyv na schopnosť svedkyne - poškodenej správne vnímať a následne reprodukovať prežité udalosti. Závislosť od iných psychoaktívnych látok u svedkyne - poškodenej zistená nebola. Závislosť na alkohole bola zadokumentovaná už v septembri 2014.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29.04.2019 bola vypočutá znalkyňa z odboru Psychológie, odvetvia Klinickej psychológie detí, Klinickej psychológie dospelých Mgr. K. A., ktorá pri svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní zotrvala na záveroch písomného znaleckého posudku č. 4/2016, ktorý vypracovala v prípravnom konaní. Na hlavnom pojednávaní táto súdna znalkyňa uviedla, že celkový psychický stav svedkyne - poškodenej v čase vyšetrenia bol ovplyvnený prežívaním postraumatickej stresovej poruchy, ktorá pravdepodobne vznikla v dôsledku prežitého vyšetřovaného skutku. Jej mentálna úroveň zodpovedá výške intelektu, ktorý sa v rámci populačnej normy nachádza v pásme subnormy, má oslabené vôľové vlastnosti pri zníženej schopnosti aktívneho odporu. V čase vyšetrenia sa u svedkyne - poškodenej nachádzal stredný stupeň depresivity sprevádzaný bohatou neurotickou symptomatológiou prejavujúcou sa najmä v oblasti emotivity. Poškodená je schopná vnímať, zapamätať si a reprodukovať skutočnosti, ktoré prežila, resp. bola ich svedkom. Jej výpovede nesú zo psychologického hľadiska pozitívne znaky všeobecnej vierohodnosti, mierne oslabené sú znaky špecifickej vierohodnosti, súdna znalkyňa predpokladá, že v dôsledku toho, že s odstupom času došlo k zmene jej postoja k obžalovanému. V čase bezprostredne ku skutku, kedy vypovedala, chápala správanie obžalovaného ako ohrozujúce a nebezpečné. S odstupom času sa jej postoj zmenil. V dôsledku toho došlo v jej poslednej výpovedi zo dňa 17.3.2016 k diskrepancii oproti predošlým výpovediam. V štruktúre jej osobnosti súdna znalkyňa nenachádza znaky provokačného správania či vo verbálnej alebo brachiálnej oblasti. Predpokladá, že svedkyňa - poškodená vo svojich prvotných výpovediach vypovedala tak v dôsledku toho, že žila pod určitým emočným tlakom, očakávala, že obžalovaný bude v určitých situáciách voči nej verbálne alebo brachiálne agresívny, a to pravdepodobne pod vplyvom alkoholu. To viedlo u svedkyne - poškodenej k narastaniu intrapsychickej tenzie. S odstupom času pokus o znásilnenie zo strany obžalovaného už svedkyňa - poškodená nevnímala ako pokus o znásilnenie ale len ako obyčajný sexuálny záujem. Súdna znalkyňa predpokladá, že k zmene postoja došlo v dôsledku toho, že už nežila s obžalovaným, bola mimo jeho dosah, strach, žeby jej mohol ublížiť, pominul. Osobnosť poškodenej je simplexná, s norologickým podkladom, sociálne nezrelá, s tendenciami sociálnej izolovanosti, má oslabené vôľové vlastnosti, v dôsledku čoho nie je schopná aktívneho odporu či presadenia vlastnej vôle. Nevedela, ako sa má brániť, nevedela ako dostatočne dôrazne obžalovanému povedať, že jeho správanie je pre ňu neprijateľné, a preto došlo k rozvinutiu stredného stupňa depresivity, ktorý však nemusí byť stavom trvalým. Vo vzťahu ku sklonom k fabuláciám súdna znalkyňa uviedla, že svedkyňa - poškodená má k nim sklony, keď je pod emočným tlakom, v ktorom v tom čase bola. Môže reagovať neracionálne, môže zveličovať, avšak fabulačné a konfabulačné sklony súdna znalkyňa nenašla. Pri vypracovaní znaleckého posudku súdna znalkyňa pracovala s

výsledkami psychodiagnostických metód, z ktorých jej vyplynul aktuálny psychický stav svedkyne - poškodenej a nie je jej známe, že by menovaná trpela nejakou psychiatrickou diagnózou.

Z písomného znaleckého posudku č. 4/2016 vypracovaného vyššie uvedenou znalkyňou vyplynuli rovnaké skutočnosti, ktoré znalkyňa uviedla vo svojej výpovedi, pričom závery znaleckého posudku znalkyňa formulovala na základe dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní v čase do vypracovania znaleckého posudku, anamnestických údajov a objektívneho psychologického vyšetrenia.

Súd na tomto hlavnom pojednávaní oboznámil aj obsah písomného znaleckého posudku vypracovaného znalcom z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvia Psychiatria, Sexuológia JUDr. MUDr. Q. L., ktorý po vlastnom psychiatrickom a sexuologickom vyšetrení obžalovaného dospel k záveru, že obžalovaný v súčasnosti netrpí, a ani v čase vyšetrovaného skutku netrpel žiadnou duševnou chorobou alebo duševnou poruchou. Mohol tak rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť a svoje konanie mohol ovládať. Jeho konanie pod vplyvom alkoholu malo iba forenzne nepodstatný vplyv, pretože sa u neho nejednalo o patickú opitnosť. Obžalovaný je závislý na alkohole na rozhraní 2. a 3. štádia klasifikácie podľa Jellineka. Obžalovaný bol v minulosti (roky 1999 až 2006) závislý na heroíne a pervitíne ale v súčasnosti už nespĺňa diagnostické kritéria pre drogovú závislosť. Obžalovaný chápe zmysel trestného konania a je schopný sa plnohodnotne zúčastňovať úkonov trestného konania. Obžalovaný netrpí sexuálnou deviáciou. Pobyt obžalovaného na slobode nie je pre spoločnosť nebezpečný, nevyžaduje ochranné psychiatrické a ani sexuologické liečenie. Obžalovaný je heterosexuálne orientovaný s preferenciou somatosexuálne a psychosexuálne vyspelých adolescentiek a dospelých žien. Znalec nezistil u obžalovaného známky pedofilnej proceptivity a ani známky poruchy koordinácie sexuálneho systému. Nakoľko však ambulantná ochranná protialkoholická liečba nespĺňa svoj účel, znalec navrhol uloženie ochrannej protialkoholickej liečby ústavných spôsobom.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15.08.2019 súd oboznámil správu MUDr. Z. M. zo dňa 09.05.2019, v ktorej uviedol, že obžalovaný u neho vykonával ambulantné protialkoholické liečenie na základe rozhodnutia Okresného súdu Nitra sp. zn. 6T 126/2013, ktoré bolo riadne ukončené dňa 26.10.2017, pretože splnilo svoj účel. Obžalovaný navštevuje ich ambulanciu dobrovoľne, v liečbe spolupracuje a užíva psychofarmaká. Preto MUDr. M. považuje jeho aktuálnu dobrovoľnú liečbu za dostatočnú. Vzhľadom na obsah uvedenej správy súd na návrh prokurátorky na hlavnom pojednávaní konanom dňa 03.10.2019 vypočul znalca JUDr. MUDr. Q. L., ktorý po oboznámení sa s obsahom uvedenej správy vypracovanej MUDr. M. uviedol, že vzhľadom na vysoký odborný kredit uvedeného znalca sa stotožňuje s jeho vyjadrením, ktoré je časovo aktuálnejšie, než ním vypracovaný znalecký posudok staršieho dáta. Preto znalec obžalovanému nenavrhuje uloženie žiadneho ochranného liečenia.

Súd na hlavnom pojednávaní oboznámil obsah trestného oznámenia, ktoré podala svedkyňa - poškodená dňa 09.01.2016 do zápisnice spísanej na OO PZ Kežmarok, v ktorom uviedla, že žije s obžalovaným, ktorý jej nedovolí hľadať si zamestnanie. Nikdy sa neliečila na psychickú chorobu a požíva alkoholické nápoje iba príležitostne. Obžalovaný jej vykrikuje, neustále jej nadáva do špinavých žúmp, ponižuje ju a slovné uráža. Viackrát ju fyzicky napadol tak, že ju zbil, až musela vyhľadať lekárske ošetrovanie. Kričal jej, že je kurva a chcel jej násilím stiahnuť nohavice. Naposledy ju fyzicky napadol dňa 09.01.2016.

V doplnení trestného oznámenia zo dňa 10.01.2016 spísaného do zápisnice o 10:10 hod. svedkyňa - poškodená opäť uviedla, že jej obžalovaný vulgárne nadáva. Dňa 05.01.2016 sa jej opýtal, či chce sex, na čo mu ona povedala, že nie. Na to ju chytil za vlasy a pravú ruku jej dal do teplákov. Ona sa bránila a podarilo sa jej dať tepláky hore. Obžalovaný prestal, ale potom znovu k nej prišiel, dal jej dole tričko s tým, že chce mať sex a snažil sa jej dať dole tepláky, ale ona sa ubránila. Pritom jej spravil modrinu na ľavej ruke. Potom svedkyňa - poškodená opísala udalosti, ktoré sa stali dňa 09.01.2016 vo vzťahu ku skutku uvedenému v bode 2 obžaloby.

Toho istého dňa ale 18.00 hod. svedkyňa - poškodená doplnila svoje trestné oznámenie, kde opätovne uviedla fyzické a verbálne útoky na jej osobu zo strany obžalovaného ako aj udalosti zo dňa 05.01.2016, kde si od nej obžalovaný vyžadoval pohlavný styk, kde mu ona asi 5 až 6 krát povedala, nech prestane a snažila sa od neho odtiahnuť, pretože predtým sa obžalovanému podarilo jej stiahnuť nohavičky a tepláky pod zadok, pričom toto jeho konanie sa v ten deň zopakovalo. Pritom silno asi 4 až 5 krát kričala

tak, že to bolo počuť. V tom čase však v penzióne nebol nikto, kto by to mohol počuť. Z jeho konania mala obavu a pretým jej asi štyrikrát povedal, že chce mať sex a že ho nezaujíma, že ona ho nechce mať. Mala pocit, že ju chce znásilniť a jeho konanie bolo prerušené jej bránením, pričom obžalovaný potom začal byť agresívny a to až tak, že ju udrel.

Svedkyňa - poškodená K. M. bola podľa § 196 ods. 2 Trestného poriadku vypočutá aj dňa 11.01.2016, kde uviedla, že obžalovaný od nej vyžadoval sexuálne praktiky, ktoré jej neboli po vôli. Nadával jej a aj ju fyzicky napadol. Snažil sa ju vyzliekať, pričom pritom mal stiahnuté nohavice a stoporený penis. Predvčerom došlo k násilnému sexu, kedy sa ju obžalovaný snažil vyzliecť, čomu sa ona bránila a obžalovaný išiel fajčiť. K pohlavnému styku vtedy nedošlo. Prvýkrát sa to stalo v novembri 2015, druhý krát 05.01.2016 a tretíkrát 08.01.2016. Medzitým sa jej iba vyhrážal a nadával jej ale fyzického násillia sa obžalovaný nedopúšťal. Sex si vynucoval tak, že kričal, keď s ním nebude mať sex, tak ju zabije. Žiaril na ňu a zakazoval jej stretávať sa s kamarátmi ale nezamykal ju. Vždy sa mu ubránila, keď chcel ma pohlavný styk. Už aj predtým mala zranenia ale zo strachu z obžalovaného sa policajtom, ktorý u nich predtým boli v Ľubici, sa nepriznala.

Z lekárskej správy vypracovanej MUDr. V. S. dňa 11.01.2016 vyplýva, že svedkyňa - poškodená bola ako pacientka inzultovaná známou osobou predvčerom. Udáva bolesti v oblasti pravej paže - pohmoždeniny, taktiež bolesti v ľavej lumbálnej oblasti, škrabance na pravej paži. Iné ťažkosti neudáva. Objektívne je chirurgický nález stabilizovaný, zistené poranenie udávané svedkyňou - poškodenou, pričom zranenie si pravdepodobne nevyžiada práceneschopnosť nad 7 dní.

Zo správy Inštitútu Krista Veľkňaza v Žakovciach vyplýva, že obžalovaný sa u nich nachádzal od 04.11.2014 do 04.08.2015. Nastúpil k nim na vlastnú žiadosť a odporúčanie MUDr. M. po prepustení zo 6 mesačného výkonu trestu, pretože sa bál, aby sa nevrátil do starých koľají. Preto sa rozhodol pre resocializačný program. V ich zariadení bol zaradený do pracovnej skupiny. Počas pobytu nemal problémy s pracovnou disciplínou, jeho vzťah k práci, aj keď bez odmeny, bol dobrý a k práci pristupoval zodpovedne. Dodržiaval vnútorný a ubytovací poriadok a počas pracovnej terapie nemal u nich žiadne závažné problémy. O svojom odchode zo zariadenia so svedkyňou - poškodenou ich vopred informoval ale podľa názoru pracovníčky inštitútu neboli obaja na život vo dvojici pripravení a boli ešte nezrelí. To bolo pri odchode prezentované aj obžalovanému.

Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. vo svojej správe zo dňa 23.02.2016 uviedla, že v súvislosti so zraneniami ich poistenkyne svedkyne - poškodenej K. M. si náhradu škody neuplatňuje a vzdáva sa všetkých práv z tohto dôvodu. Zo záznamov o dychových skúškach vykonaných u obžalovaného a svedkyne - poškodenej dňa 09.01.2016 vyplýva, že u obžalovaného o 20:27 hod. bola nameraná prítomnosť alkoholu v dychu v množstve 1,14 mg/l, u svedkyne - poškodenej o 20:31 hod. 1,59 mg/l, u obžalovaného dňa 10.01.2016 o 01:13 hod 0,71 mg/l, pričom toho istého dňa o 15:28 hod. už u obžalovaného nebola zistená prítomnosť alkoholu v dychu.

Z výpisu Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR vyplýva, že obžalovaný mal od 01.01.2010 do 09.01.2016 evidovaných 7 priestupkov, a to proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, proti majetku a dňa 15.07.2012 aj priestupok proti občianskemu spolunažívaniu. Z Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Prešove je obžalovaný hodnotený pozitívne s tým, že sa správa slušne a disciplinovane. Úlohy a nariadenia plní a režim dňa dodržiava. Medzi ním a obvinenými umiestnenými na cele sa nevyskytli žiadne nezhody. Disciplinárne odmenený a ani potrestaný nebol. Zo správy o povesti obžalovaného vypracovanej v prípravnom konaní Mestským úradom Nitra vyplývajú všeobecné údaje o obžalovanom evidenčného charakteru. Mestská polícia Nitra voči obžalovanému neviduje ku dňu 25.01.2016 žiadne priestupkové konanie.

Z aktuálneho odpisu registra trestov SR vyplýva, že obžalovaný V. Š. bol doposiaľ 10 krát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Nitra v konaní vedenom pod sp. zn. 6T 126/2013 (uvedený trest je v odpise uvedený dvakrát). Všetky odsúdenia obžalovaného mali nepodmienečný charakter, resp. došlo k zmene podmieniečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody na nepodmienečný výkon uloženého trestu (odsúdenie č. 1 odpisu).

Z pripojeného spisu Okresného súdu Nitra vedeného na tamajšom súde pod sp. zn. 6T 126/2013 vyplýva, že na obžalovaného V. Š. podal prokurátor dňa 18.10.2013 obžalobu pre dva samostatné skutky, ktoré prokurátor právne kvalifikoval ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, resp. vo vzťahu k druhému skutku obžaloby ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona. Zo správ MUDr. P. L. vyplýva, že obžalovaný je pravidelne ambulantne kontrolovaný a pracuje v IKV Žakovce, resp. informovala o priebehu ochranného protialkoholického liečenia ambulantnou formou, ktoré bolo v jej ambulancii nariadené s tým, že obžalovaný abstínuje a liečba plní svoj účel. Rozsudkom zo dňa 03.04.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť v rovnaký deň, bol obžalovaný uznaný za vinného zo spáchania skutkov v zmysle obžaloby, pri zachovaní ich právnej kvalifikácie a bol mu uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a zároveň bol v rámci uloženého súhrnného trestu zrušený výrok o treste uložený rozsudkom v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 2T 5/2013. Zároveň mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 48 mesiacov a uložené ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou. Zo správy MUDr. M. zo dňa 16.05.2017 vyplýva, že liečba obžalovaného splnila svoj účel, pacient chodí na pravidelné kontroly, je zamestnaný, toxikológia je negatívna a preto MUDr. M.Ñ. požiadal súd o zrušenie ochrannej ambulantnej protitoxikomanickej liečby. Uznesením zo dňa 26.10.2017, právoplatným toho istého dňa, súd obžalovaného V. Š. prepustil z ochranného protialkoholického ambulantného liečenia, ktoré mu bolo uložené vyššie spomenutým rozsudkom.

Vo vzťahu k povinnostiam a obmedzeniam, ktoré boli obžalovanému uložené v súvislosti a náhradou väzby v tomto konaní, súd na hlavnom pojednávaní oboznámil obsah správy vypracovanej probačnou a mediačnou úradníčkou Okresného súdu Nitra, ktorá konštatovala, že probačný dohľad u obžalovaného plní svoj účel, obžalovaný žije s priateľkou, je zamestnaný, dobrovoľne sa podrobuje liečeniu u MUDr. M.. Probačná a mediačná úradníčka má za to, že obžalovaný porušil obmedzenia, keď sa odsťahoval k priateľke a túto skutočnosť vopred neoznámil. Aj z lustrácie Sociálnej poisťovne vyplýva, že obžalovaný je od 03.01.2017 doposiaľ zamestnaný. Obžalovaný záverečnej reči uviedol, že vedie riadny život a s priateľkou očakávajú narodenie dieťaťa.

Pretože obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že vo vzťahu ku skutku, ktorý je uvedený v bode 2 obžaloby a ktorý okresný prokurátor právne kvalifikoval ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona /s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona/ je vinný, súd bez ďalšieho dokazovania ohľadom viny obžalovaného, uznal obžalovaného za vinného zo spáchania tam uvedeného skutku. Obžalovaný sa týmto konaním vyhrážal svojej družke K. M. smrťou takým spôsobom, že to u nej vzbudilo dôvodnú obavu a taký čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe, ktorou poškodená K. M. v tom čase bola, ako jeho družka. Z hľadiska subjektívnej stránky obžalovaný konal vo forme priameho úmyslu, pretože chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone, ktorý je opísaný v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku, porušiť záujem chránený Trestným zákonom, ktorým je ochrana jednotlivcov pred niektorými závažnými vyhrážkami.

Vo vzťahu ku skutku uvedenému v bode 1 obžaloby, ktorý okresný prokurátor právne kvalifikoval ako zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona /s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona/, súd vykonal všetky dôkazy, ktoré navrhli strany trestného konania a ktoré sám považoval postačujúce na to, aby mohol vysloviť záver, či a aký skutok sa stal, či je tento skutok trestným činom a či ho spáchal obžalovaný.

Obžalovaný spáchanie uvedeného skutku poprel s tým, že nikdy násilným konaním či už verbálneho charakteru alebo fyzického charakteru nepožadoval od svedkyne - poškodenej K. M., s ktorou žil v spoločnej domácnosti na ubytovni, pohlavný styk. Poprel, že by ju proti jej vôli vyzliekal a chytal na intímnych častiach tela. Svedok V. K. nevypovedal o skutočnostiach, ktoré by nasvedčovali konaniu, ktoré je obžalovanému v obžalobe kladené za vinu ale ani o takých, ktoré by potvrdzovali verziu obžalovaného. Na svedkyňu - poškodenej si nevšimol nič zvláštne, vzťah obžalovaného a svedkyne - poškodenej, ktorí v jeho penzióne spolu žili asi pol roka, hodnotil ako normálny a bezproblémový, až na incident, ktorý sa odohral dňa 09.01.2016 a ktorý predchádzal predvedeniu obžalovaného na obvodné oddelenie PZ a skutku, z ktorého spáchania bol obžalovaný uznaný za vinného a ku ktorému sa obžalovaný priznal. Samozrejme, súd musí nutne brať do úvahy aj tú skutočnosť, že skutok uvedený v

bode 1 obžaloby prokurátora sa mohol stať aj bez toho, aby boli jeho svedkami iní ľudia, nakoľko sa mal odohrávať v priestoroch bytu, ktorý obývali iba svedkyňa - poškodená a obžalovaný, pričom charakter žalovaného trestného činu v kontexte skutkového deja nemusí nutne predpokladať závažné vonkajšie prejavy následkov prípadného konania obžalovaného, napríklad na tele svedkyne - poškodenej vo forme zranení alebo intenzívneho kriku, ktorý by mohli počuť aj iní obyvatelia ubytovne. Avšak za daných okolností je rozhodujúcou pre rozhodnutie súdu o tom, či sa skutok stal alebo nie, výpoveď svedkyne - poškodenej K. M..

Svedkyňa - poškodená K. M. na hlavnom pojednávaní poprela svoju výpoveď z prípravného konania s tým, že skutok sa nestal. Ona si správanie obžalovaného vymyslela s cieľom, aby mu poškodila a svoju predchádzajúcu výpoveď použila ako pomstu za to, ako sa k nej obžalovaný správal dňa 09.01.2016, kedy jej nadával a za čo bola na neho nahnevaná. Správanie obžalovaného v sexuálnej oblasti opísala ako normálne, pripustila iba bežné hádky a nadávky, a to pod vplyvom alkoholu, ktorý obaja požívali vo väčšej miere. Svedkyňa - poškodená tiež uviedla, že v tom čase mala depresie, ktorými trpela už predtým, než spoznala obžalovaného a ktoré vo výpovedi na hlavnom pojednávaní potvrdila aj jej matka - svedkyňa Z. M.. Ak mali spolu pohlavný styk, tak iba na dobrovoľnej báze, založený na obojstrannom súhlase.

Za tejto dôkaznej situácie, ktorá vyvstala na hlavnom pojednávaní, kedy svedkyňa - poškodená potvrdila tvrdenia obžalovaného, že predmetný skutok sa nestal a poprela svoje predchádzajúcu výpoveď z prípravného konania, súd musel nutne vyhodnocovať dôkazy, ktoré boli zabezpečené v prípravnom konaní a vykonané na hlavnom pojednávaní, najmä vo vzťahu k výpovedi svedkyne - poškodenej K. M.. Táto bola v prípravnom konaní v postavení svedkyne - poškodenej vypočutá dvakrát. Prvýkrát bol jej výsluch realizovaný dňa 10.01.2016, avšak pred vznesením obvinenia pre žalovaný zločin (obvinenie vznesené dňa 26.01.2016). Preto ak na hlavnom pojednávaní svedkyňa - poškodená, ako družka obžalovaného spĺňajúca atribút blízkej osoby nevyužila svoje právo odmietnuť vypovedať a vypovedala, nemohla byť táto jej výpoveď z prípravného konania realizovaná pred vznesením obvinenia pre skutok v bode 1 obžaloby použitá pri odstraňovaní prípadných rozporov tak, že by bola celá alebo jej podstatné časti prečítané za podmienok uvedených v § 264 ods. 1 Trestného poriadku. Súd vo vzťahu k tejto výpovedi svedkyne - poškodenej navyše zdôrazňuje, že menovaná v tejto svojej výpovedi neuvádza nič o konaní obžalovaného opísanom v skutkovej vete bodu 1 obžaloby.

V druhej výpovedi realizovanej v prípravnom konaní dňa 17.03.2016 po vznesení obvinenia za skutok v bode 1 obžaloby už svedkyňa - poškodená vypovedala rovnako ako na hlavnom pojednávaní s tým, že jej predošlé tvrdenia o správaní sa obžalovaného boli ovplyvnené jej citovaným rozrušením z udalostí, ktoré predchádzali zadržaniu obžalovaného. Správal sa k nej síce zle, vyhrážal sa jej a dvakrát ju aj zbil, ale nikdy medzi nimi nedošlo k nedobrovoľnému pohlavnému styku a nikdy voči nej nepoužil násilie, aby si pohlavný styk vynútil. Táto jej výpoveď v prípravnom konaní je v podstatných črtách zhodná s tou výpoveďou, ktorú svedkyňa - poškodená podala na hlavnom pojednávaní a v ktorej poprela, že by sa obžalovaný k nej správal tak, ako je uvedené v skutku v bode 1 obžaloby.

Za tohto dôkazného stavu tak podľa názoru súdu jediným usvedčujúcim dôkazom sú trestné oznámenia podané svedkyňou - poškodenou do zápisnice na príslušnom OO PZ, v ktorých opisuje správanie obžalovaného, ktoré je následne zachytené v skutkovej vete skutku 1 obžaloby. Trestné oznámenie je tiež jedným z dôkazov, ktorý bol ako zákonný vykonaný na hlavnom pojednávaní a ktorý súd musí vyhodnocovať, avšak vždy v kontexte iných zabezpečených dôkazov. Zo záznamu o dychovej skúške vyplýva, že u svedkyne - poškodenej bola dňa 09.01.2016 o 20:31 hod. nameraná prítomnosť alkoholu v dychu v množstve 1,59 mg/l, čo predstavuje 3,18 promile alkoholu v krvi. Súd si dovoľuje aj bez odborného posudku vysloviť názor, že pri takejto hladine alkoholu u svedkyne - poškodenej, ktorá bola náležite objektivizovaná meraním, tvrdenia svedkyne - poškodenej podané do zápisnice z toho dňa o 9 minút po nameraní tak vysokej hladiny alkoholu môžu byť, a vzhľadom na vysokú hladinu alkoholu aj pravdepodobne boli, ovplyvnené touto okolnosťou. Z pohľadu súdu v kontexte toho, čo uviedla sama svedkyňa - poškodená na hlavnom pojednávaní, a to že z dôvodu udalostí dňa 09.01.2016, ktoré sa odohrali v penzióne, bola na obžalovaného nahnevaná, súd túto jej výpoveď podanú pod vplyvom alkoholu vyhodnotil ako výpoveď, ktorá nemusí poskytovať reálny obraz o konaní obžalovaného a na to, aby súd mohol obžalovaného uznať za vinného zo žalovaného zločinu, je potrebné skutočnosti uvedené v tomto trestnom oznámení z uvedeného dňa verifikovať aj inými dôkazmi, ktoré však súdu v priebehu konania predložené neboli.

Pokiaľ sa jedná o doplnenie uvedeného trestného oznámenia nasledujúce dňa o 10.10 hod a o 18.00 hod., tu súd poukazuje na skutočnosť, že zápisnica o 10.10 hod. nie je svedkyňou - poškodenou podpísaná, čo je jej procesný nedostatok majúci za následok pochybnosti, či tieto tvrdenia svedkyne - poškodenej naozaj učinila tam uvedená osoba. Ale aj keby tomu tak bolo, svedkyňa - poškodená v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní poprela pravdivosť týchto svojich tvrdení vo vzťahu k útoku smerujúcemu k vynúteniu si pohlavnému styku obžalovaným a pripustila iba vyhrážky a vulgárne nadávky, ktoré ale vo svojej výpovedi označila za vzájomné. Motiváciou na jej tvrdenia v neprospech obžalovaného podľa nej bola snaha pomstiť sa obžalovanému za nadávky na jej adresu, ktoré povedal pri konflikte dňa 09.01.2016. Zo záverov znaleckého posudku vypracovaného MUDr. B. vyplýva, že svedkyňa - poškodená nemá duševnú poruchu, ktoré by narušala jej kontakt s realitou a je schopná správne vnímať a správne reprodukovať prežité udalosti. To znamená, že je schopná vypovedať pravdu ale tú si aj prispôbiť alebo skutkový dej vymyslieť a neneguje jej prípadnú zlosť na obžalovaného. Znalkyňa Mgr. A. vypovedala, že u svedkyne - poškodenej sú mierne oslabené znaky špecifickej vierohodnosti jej výpovede, pretože s odstupom času došlo k zmene jej postoja k obžalovanému, ktorého správanie už nevníma ako bezprostredne ohrozujúce a pokus o znásilnenie už vníma ako obyčajný sexuálny záujem. Má sklony reagovať iracionálne a zveličovať. Závery znalkyne v kontexte charakteristiky osoby svedkyne - poškodenej dávajú súdu priestor na právny záver, a to, že tvrdenia svedkyne - poškodenej o správaní sa obžalovaného uvedené v podanom trestnom oznámení dňa 10.01.2016 mohli byť menej dôveryhodné a zveličené, rovnako, ako jej výpoveď na hlavnom pojednávaní v prospech obžalovaného mohla byť spôsobená opadnutím stresu so stretnutia a kontaktu s obžalovaným spojeného s tendenciou zľahčovať jeho predchádzajúce správanie. Za tohto stavu, kedy jediným usvedčujúcim dôkazom v neprospech obžalovaného je trestné oznámenie svedkyne - poškodenej zo dňa 09.01.2016 učené pod vplyvom alkoholu a dňa 10.01.2016, ktoré svedkyňa označila na hlavnom pojednávaní za vymyslené a kedy znaleckým dokazovaním bola spochybnená vierohodnosť výpovedí svedkyne, nemožno bez iných dôkazov, ktoré by jednoznačne svedčili o správaní sa obžalovaného opísanom v skutku v bode 1 obžaloby, uznať obžalovaného za vinného zo žalovaného zločinu. Sila tohto dôkazu, ktorým je trestné oznámenie, v kontexte spochybnenej dôveryhodnosti výpovedí svedkyne - poškodenej, ktorá má podľa odborného názoru znalkyne sklony k zveličovaniu, sprevádzané u nej depresiou a neurotickou symptomatológiou, najmä v oblasti emotivity, nie je taká, aby bez akýchkoľvek pochybností (ktoré práve tieto skutočnosti vyvolávajú), mohol súd iba na základe tvrdení uvedených v trestných oznámeniach za okolností, za ktorých boli podávané, uznať obžalovaného za vinného zo spáchania žalovaného skutku. Odborný záver znalkyne Mgr. A., že časovo bezprostredne ku skutku vnímala správanie sa obžalovaného ako ohrozujúce a z toho dôvodu aj vypovedala, ešte neznamená (aj vzhľadom na charakteristiku jej osobnosti podanej znalkyňou), že nemohla určité skutočnosti o jeho správaní zveličiť alebo si časť z nich majúci sexuálny charakter úplne vymyslieť, čo napokon potvrdila aj sama svedkyňa - poškodená vo svojej výpovedi v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní. Súd sa nestotožňuje so záverom, ktorý v písomnom znaleckom posudku uviedla znalkyňa Mgr. A., že nezistila žiadne motivačné činitele, ktoré by viedli svedkyňu - poškodenú k vypovedaniu nepravdy, pretože svedkyňa - poškodená tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní tento svoj motív jednoznačne uviedla, a to bola zlosť na obžalovaného za jeho správanie voči nej v priestoroch penziónu dňa 09.01.2016, kedy utrpela aj drobné poranenia, ktoré si ale nevyžiadali práceneschopnosť a ktoré vyplývajú z lekárskej správy. Tento motív je z pohľadu súdu úplne zrozumiteľný. Svedkyňa - poškodená pri vyšetrení MUDr. S. neuvádzala konanie obžalovaného opísané v bode 1 obžaloby a ani zranenia na intímnych častiach tela a také ani neboli vyšetrením zistené. Tie by totiž indikovali obžalobou tvrdené násilné správanie sa obžalovaného voči svedkyňi - poškodenej v smere donútiť ju k pohlavnému styku sprevádzané násilným správaním z jeho strany a fyzického odporu zo strany svedkyne - poškodenej smerujúceho voči tomuto násilnému konaniu obžalovaného. Opäť teda absentuje dôkaz objektívneho charakteru, ktorý by mohol potvrdiť obžalobou tvrdené konanie obžalovaného opísané v bode 1 obžaloby. Podporne súd poukazuje aj na svedeckú výpoveď matky svedkyne - poškodenej Z. M., ktorá potvrdila, že jej dcéra mala úzkostné stavy, depresie, bola závislá na alkohole (čo potvrdila aj znalkyňa MUDr. B.) a v takom stave podľa svedkyne poškodenej nevedela, čo hovorí a aj im doma povedala veci, ktoré sa vôbec nestali.

Na základe týchto dôvodov neostávalo súdu nič iné, ako obžalovaného spod obžaloby prokurátora pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona /s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona/, ktorého sa mal obžalovaný dopustiť na tom skutkovom základe, ako je skutok uvedený v

skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku a ktorý je totožný so skutkom v bode 1 obžaloby, oslobodíť, pretože nebolo dostatočne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že sa tento skutok vôbec stal.

Aby trest mohol zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom, musí v sebe zahŕňať jednak prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Trestného zákona. Zároveň trest musí vyjadrovať morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Súd zvážil všetky okolnosti rozhodné pre druh a výmeru trestu, podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. V prospech obžalovaného V. Š. súd zohľadnil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona, a to že sa priznal k spáchaniu trestného činu uvedeného v bode 2 obžaloby a jeho spáchanie úprimne oľutoval. Naopak, v neprospech obžalovaného súd zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona, pretože obžalovaný už bol za trestné činy desaťkrát súdne trestaný a u obžalovaného sa tak jedná o recidivistu. Pri rovnakom pomere poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností 1:1, súd v zmysle § 38 ods. 2 a nasl. Trestného zákona neupravoval trestnú sadzbu trestu odňatia slobody stanovenú v § 360 ods. 2 Trestného zákona a pri ukladaní trestu vychádzal z tam stanovenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody od 6 mesiacov až po 3 roky.

Na jednej strane súd zohľadnil osobu obžalovaného, ktorý už bol v minulosti viackrát súdne trestaný, ale súd zdôrazňuje, že ani jedno odsúdenie u obžalovaného nebolo za násilnú formu trestnej činnosti (prevláda majetková trestná činnosť, naposledy trestné činy všeobecne nebezpečné, alebo iné formu rušenia činnosti orgánov verejnej moci). Zo správania sa obžalovaného po prepustení z väzby súd nadobudol oprávnený dojem, že výkon posledne uloženého trestu odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov bol pre obžalovaného dostatočnou výstrahou a že sa bude ďalšej trestnej činnosti vyvarovať. Od roku 2016 sa nedopustil žiadnej trestnej činnosti a ani iného protispoločenského konania a s priateľkou očakávajú narodenie dieťaťa. Obžalovaný sa zaradil do pracovného procesu, trvalo pracuje a dodržiaval aj primerané obmedzenia a povinnosti, ktoré mu boli uložené v rámci dohľadu probačného a mediačného úradníka pri nahradení väzby. O snahe obžalovaného zmeniť svoj doterajší život svedčí aj riadne absolvovanie ochranného liečenia uloženého mu Okresným súdom Nitra v konaní pod sp. zn. 6T 126/2013, v ktorom na dobrovoľnej báze pokračuje aj doteraz. Aj preto súd na rozdiel od návrhu obžaloby a v súlade s výpoveďou znalca MUDr. L. na hlavnom pojednávaní, neuložil obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie, ktoré obžalovaný riadne vykonal a toto už splnilo svoj účel a z tohto dôvodu už bolo ukončené vo vyššie spomenutom súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Nitra. Pre tieto dôvody súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 9 mesiacov a 11 dní, zodpovedajúci dĺžke väzby vykonávanej obžalovaným v tomto konaní, pričom tento trest považuje za dostatočný pre nápravu obžalovaného, ktorý si, ako sám deklaroval, uvedomil následky svojho konania a u ktorého bol vplyv alkoholu na jeho správanie úspešnou liečbou do budúcnosti eliminovaný. Preto aj keď sa u obžalovaného jedná o recidivistu, súd vzhľadom na vyššie uvedené dôvody nevidel potrebu ukladania trestu dlhšieho trvania, ako je trest zodpovedajúci dĺžke väzby.

Za splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona s prihliadnutím na jeho posledné odsúdenie, súd zaradil obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Nakoľko poškodená K.N. M. si náhradu škody v súvislosti s oboma žalovanými skutkami neuplatnila, súd o škode nerozhodoval.

inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to vzbudilo dôvodnú obavu a spáchal taký čin na chránenej osobe - blízkej osobe,

Poučenie:

Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Kežmarok. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže

odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.